

Sven Nordqvist

FINDUS LA PESCUIT

Traducere din suedeză de Gabriella Eftimie

Venise toamna. Bătrânul Pettson stătea în bucătărie și își bea cafeaua de dinaintea prânzului. Complet nemișcat, se uita la vremea mohorâtă de afară. Și nu era deloc în toane bune.

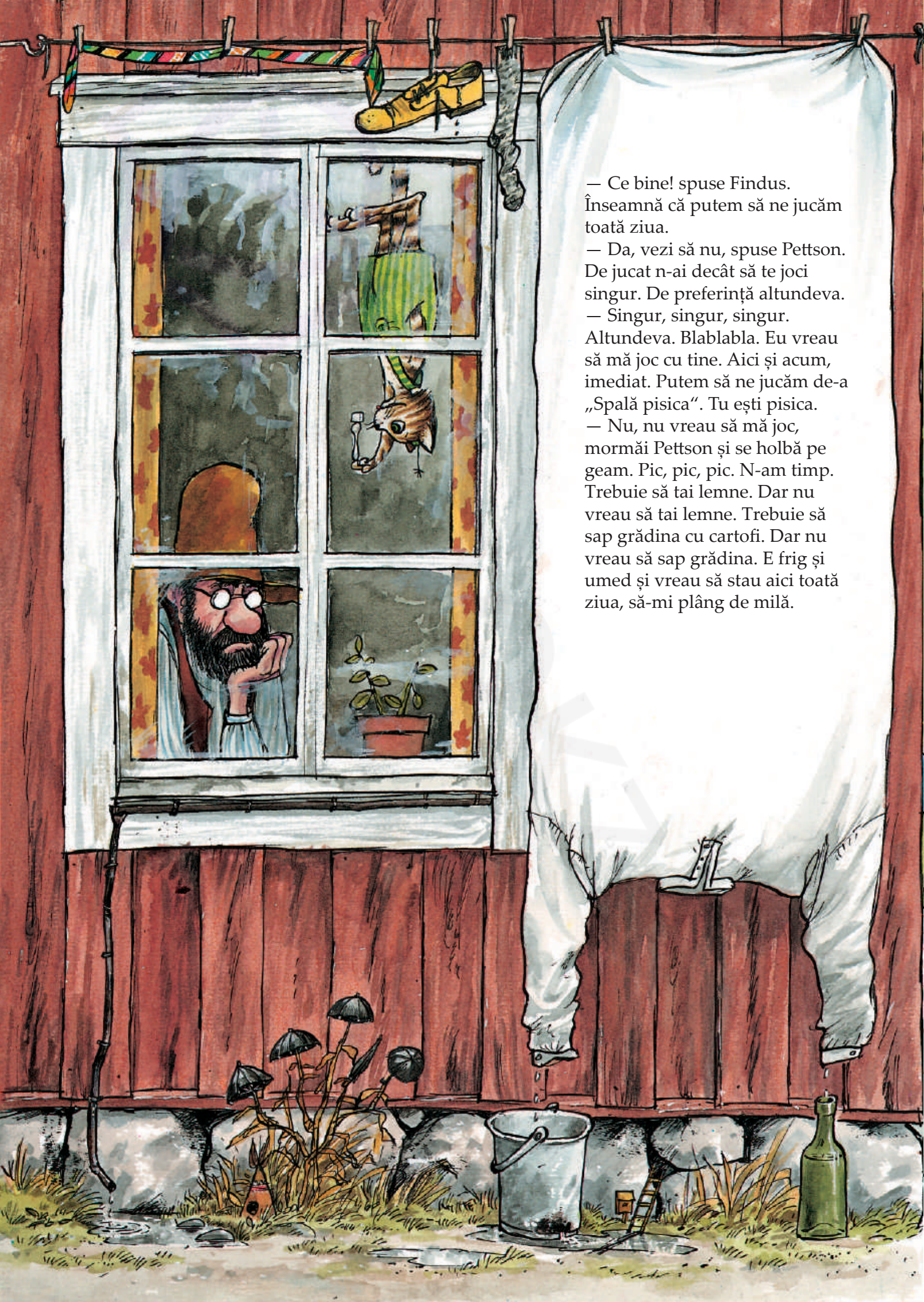
Motanul Findus era cu atât mai zglobiu. Nu putea să stea locului nici o clipă și de fapt nici nu voia asta. Se legăna cu scaunul, se mușca de coadă, sărea pe masă, lua o gură de cafea, alerga de colo-colo cu un cub de zahăr, apoi sărea jos, se urca iar pe canapea și din nou pe masă...

— STAI LOCULUI! se răsti la el Pettson.

Apoi oftă adânc și zgomotos.

— Pffuai, ce zi! spuse el. Azi chiar n-am chef de nimic. Sunt prost dispus.

— Ce bine! spuse Findus.
Înseamnă că putem să ne jucăm
toată ziua.

— Da, vezi să nu, spuse Pettson.
De jucat n-ai decât să te joci
singur. De preferință altundeva.

— Singur, singur, singur.
Altundeva. Blablabla. Eu vreau
să mă joc cu tine. Aici și acum,
imediat. Putem să ne jucăm de-a
„Spală pisica”. Tu ești pisica.

— Nu, nu vreau să mă joc,
mormăi Pettson și se holbă pe
geam. Pic, pic, pic. N-am timp.
Trebuie să tai lemne. Dar nu
vreau să tai lemne. Trebuie să
sap grădina cu cartofi. Dar nu
vreau să sap grădina. E frig și
umed și vreau să stau aici toată
ziua, să-mi plâng de milă.